แผนการสอนประจำบทที่ 8 ตัวอักษรและสายอักขระ

หัวข้อสำคัญ

- 1. สายอักขระ (String) และอาร์เรย์ (Array)
- 2. ฟังก์ชันมาตรฐานของสายอักขระ
- 3. พอยน์เตอร์ของสายอักขระ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของสายอักขระและอาร์เรย์ได้
- 2. ผู้เรียนสามารถบอกชนิดของอาร์เรย์ได้
- 3. ผู้เรียนสามารถเขียนโปรแกรมประกาศตัวแปรอาร์เรย์และการอ้างอิงค่าจากอาร์เรย์ได้
- 4. ผู้เรียนสามารถเขียนโปรแกรมอาร์เรย์โดยการประยุกต์ใช้กับฟังก์ชันได้
- 5. ผู้เรียนสามารถเขียนโปรแกรมอาร์เรย์โดยใช้พอยน์เตอร์ได้

วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

- 1. การบรรยาย
- 2. การทำแบบฝึกหัด

สื่อที่ใช้ประกอบการสอน

- 1. เอกสารประกอบการสอน
- 2. เครื่องคอมพิวเตอร์
- เครื่องฉายภาพนิ่ง

การวัดและประเมินผล

- 1. สังเกตจากความสนใจของผู้เรียน
- 2. ประเมินจากการตอบคำถามของผู้เรียนและกิจกรรมในชั้นเรียน
- 3. การทำแบบฝึกหัดท้ายบท

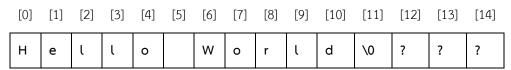
บทที่ 8

ตัวอักษรและสายอักขระ

8.1 สายอักขระ (String)

ตัวแปรสายอักขระ (String) ในภาษา C จะใช้ Array ของ Character มาสร้างเป็นข้อความ ซึ่งความ แตกต่างระหว่าง String และ Array ของ Character คือจะมี NULL Character(\0) ปรากฏอยู่ตำแหน่งสุดท้าย ของข้อความ การจำลองการเก็บข้อมูลของตัวแปรสายอักขระชื่อ data แสดงดังภาพ 8.1

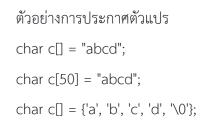
char data[15]="Hello world";

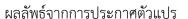

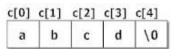
ภาพ 8.1 จำลองการเก็บข้อมูลของตัวแปรสายอักขระ

ข้อมูลที่อยู่ตำแหน่งสุดท้าย คือ NULL character(\0) ความยาวของข้อความคือ 11 ตัวอักษร

8.1.1 ตัวอย่างการประกาศตัวแปรสายอักขระ

สายอักขระ (String) และอาร์เรย์ของอักขระ (Array of Character)

สายอักขระ (String) อาร์เรย์ของอักขระ (Array of Character) char color[] = "green"; char color[] = {'g', 'r', 'e', 'e', 'n', '\0'};

8.1.2 กำหนดค่าเริ่มต้นให้กับตัวแปร String

```
การกำหนดแบบระบุความยาวตัวอักษรใน String

char str[10] = "Computer";

char str [10] = {'C','o','m','p','u','t','e','r','\0'};

การกำหนดแบบไม่ได้กำหนดความยาวของตัวอักษรใน String

char str[] = "Computer";

char *str = "Computer";

char str[] = {'C','o','m','p'.'u','t','e','r','\0'};
```

8.1.3 การคัดลอกหรือส่งค่าของตัวแปรชนิด String

ตัวแปรชนิด String ไม่สามารถใช้เครื่องหมาย = เหมือนคำสั่งสำหรับข้อมูลชนิดอื่นได้ เพื่อ คัดลอกค่าไปยังตัวแปรอื่นได้ ตัวอย่างแสดงดังภาพ 8.2

Integer	String
int number1, number2;	char str1[10]="abcABC",str2[10];
number1 =10;	str1[10] = str2[10];
number2 = number1;	printf("string1 = %s\n",str1);
	printf("string2 = %s\n",str2);
	strcpy(str2,str1);
	printf("string1 = %s\n",str1);
o, K	printf("string2 = %s\n",str2);
ผลลัพธ์	ผลลัพธ์

ภาพ 8.2 ตัวอย่างการคัดลอกค่าของตัวแปรจำนวนเต็มและสายอักขระ

8.2. ฟังก์ชันมาตรฐานของสายอักขระ

ตัวอย่างฟังก์ชันที่ประกาศในเฮดเดอร์ไฟล์ string.h

ชื่องฟังก์ชัน	การทำงาน	
void strcpy(str1, str2);	คัดลอก (copy) ข้อความจาก str2 มาไว้ที่ str1	
void strcat(str1, str2);	นำเอาข้อความ str2 มาต่อท้าย str1 แล้วเก็บค่าที่ได้ไว้ใน str1	
int strcmp(str1, str2);	เปรียบเทียบข้อความ ผลลัพธ์เป็น 0 ถ้า str1 == str2, <0 ถ้า str1 <	
	str2 และ >0 ถ้า str1 > str2	
int strcmpi(str1, str2);	เหมือนกับ strcmp แต่ไม่สนใจเรื่อง case	
int strlen(str);	หาความยาวของข้อความ	

ตัวอย่างที่ 1 การใช้ฟังก์ชัน string.h

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	
2.	#include <string.h></string.h>	
3.	main() {	
4.	char str1[] = "computer";	
5.	char str2[] = "Computer";	
6.	char str3[20];	
7.	strcpy(str3, str1);	
8.	strcat(str3, str2);	
9.	printf("%s\n\n", str3);	
10.	printf("%d\n\n", strcmp(str1, str2));	
11.	printf("%d\n\n", strcmpi(str1, str2));	
12.	printf("%d", strlen(str1));	
13.	}	

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	
2.	#include <string.h></string.h>	
3.	main()	
4.	{	
5.	char str1[10]= "Hello";	
6.	char str2[10], str3[10];	
7.	strcpy(str2, str1);	
8.	strcpy(str3, "C language");	
9.	puts(str2);	
10.	puts(str3);	
11.	}	

ตัวอย่างที่ 3 การใช้ฟังก์ชัน strcat

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	
2.	#include <string.h></string.h>	
3.	main()	
4.	{	
5.	char str1[10]= "Hello";	
6.	char str2[10] ="C language";	
7.	strcat(str1,str2);	
8.	puts(str1);	
9.	strcat(str1,"\tworld");	
10.	puts(str1);	
11.	}	

โปรแกรม	ผลลัพธ์
1. #include <stdio.h></stdio.h>	
2. #include <string.h></string.h>	
3. main()	
4. {	
5. char str1[] = "abcd", str2[] = "abCd";	
6. char str3[] = "abcd";	
7. int result_cmp;	
8. result_cmp = strcmp(str1, str2);	
9. printf("strcmp(str1, str2) = %d\n", result_cmp);	
10. result_cmp = strcmp(str1, str3);	
11. printf("strcmp(str1, str3) = %d\n", result_cmp);	
12. result_cmp = strcmp(str2, str3);	
13. printf("strcmp(str2, str3) = %d\n", result_cmp);	
14. }	
15.	

ตัวอย่างที่ 5 การใช้ฟังก์ชัน strcmpi

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	
2.	#include <string.h></string.h>	
3.	main()	
4.	{	
5.	char str1[] = "abcd", str2[] = "abCd";	
6.	char str3[] = "abcd";	
7.	int result_cmp;	
8.	result_cmp = strcmpi(str1, str2);	
9.	<pre>printf("strcmp(str1, str2) = %d\n", result_cmp);</pre>	
10.	result_cmp = strcmpi(str1, str3);	
11.	printf("strcmp(str1, str3) = %d\n", result_cmp);	
12.	}	

ตัวอย่างที่ 6 การใช้ฟังก์ชัน strlen

โปรแกรม 1. #include <stdio.h> 2. #include <string.h> 3. main() 4. { 5. char str1[20]="Program"; char str2[20]={'P','r','o','g','r','a','m','\0'}; 6. char str3[20]; printf("Length of string str1 = %d \n",strlen(str1)); 8. printf("Length of string str2 = %d \n",strlen(str2)); 9. printf("Length of string str3 = %d \n",strlen(str3)); 10. 11. } ผลลัพธ์

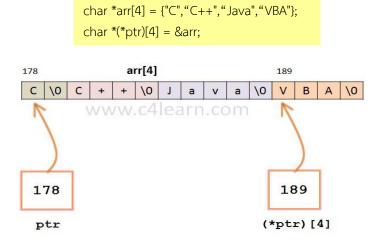
8.3. พอยน์เตอร์ของสายอักขระ (Pointer of String)

8.3.1. การแสดงคาและตำแหน่งของพอยน์เตอร์ของสายอักขระ (Pointer of String)

ตัวแปรชนิดสายอักขระ (String) %u แสดงตำแหน่งที่อยู่ในหน่วยความจำเป็นเลขจำนวน เต็มไม่มีเครื่องหมายและเป็นเลขฐานสิบ

```
โปรแกรม
    #include <stdio.h>
    main()
3. {
4.
      int i;
      char data[10] = "ABCDEF";
5.
6.
      char *ptr;
      for(i=0;i<4;i++)
7.
8.
9.
        ptr = &data[i];
        printf("%d Address of String %c : %u\n",i+1,*ptr, ptr);
10.
11.
12. }
                                                ผลลัพธ์
```

พอยน์เตอร์ที่ชี้ไปยังข้อมูลที่เก็บเป็นอาร์เรย์ของสายอักขระ เรียกว่า Pointer to array of string ที่มา http://www.c4learn.com/c-programming/c-pointer-to-array-of-string/ การถ้าลอง การเก็บข้อมูลอาร์เรย์ของสายอักขระดังภาพ 8.3

ภาพ 8.3 : จำลองการเก็บข้อมูลอาร์เรย์ของสายอักขระ

ตัวอย่างที่ 1 การแสดงค่าและตำแหน่งของอาร์เรย์ของสายอักขระ

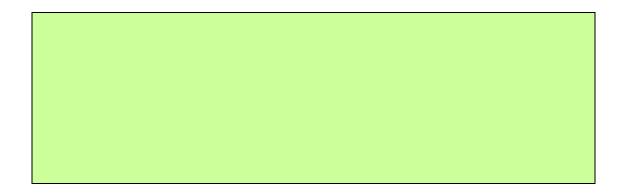
	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	อ้างอิงที่อยู่สมมุติของตัวแปร *arr[4]
2.	main()	
3.	{	
4.	int i;	
5.	char *arr[4] = {"C","C++","Java","VBA"};	
6.	char *(*ptr)[4] = &arr	
7.	for(i=0;i<4;i++)	
8.	printf("Address of String %d : %u\n",i+1,(*ptr)[i]);	
9.	}	

ตัวอย่างที่ 2 การแสดงค่าและตำแหน่งของอาร์เรย์ของสายอักขระ

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	อ้างอิงที่อยู่สมมุติของตัวแปร *arr[4]
2.	main()	
3.	{	
4.	int i;	
5.	char *arr[4] = {"C","C++","Java","VBA"};	
6.	char *(*ptr)[4] = &arr	
7.	for(i=0;i<4;i++)	
8.	$printf("Address\ of\ String\ \%d: \% {\color{red}s} {\color{blue} n}", i+1, (*ptr)[i]);$	
9.	}	

ตัวอย่างที่ 3 การแสดงค่าและตำแหน่งของอาร์เรย์ของสายอักขระ

```
    #include<stdio.h>
    main()
    {
    int i;
    char *arr[4] = {"C","C++","Java","VBA"};
    char *(*ptr)[4] = &arr;
    for(i=0;i<4;i++)</li>
    printf("%d Address of String %s : %u\n",i+1,(*ptr)[i],(*ptr)[i]);
    }
```


8.3.2. การเลื่อนตำแหน่งการชื้ของพอยน์เตอร์

ตัวอย่างการเลื่อนตำแหน่งการชื้ของพอยน์เตอร์

	โปรแกรม	ผลลัพธ์
1.	#include <stdio.h></stdio.h>	
2.	main()	
3.	{	
4.	int i;	
5.	char *arr[4] = {"C","C++","Java","VBA"};	
6.	char *(*ptr)[4] = &arr	
7.	printf("%s\n",(*ptr)[2]);	
8.	printf("%s\n",(*ptr)[2]);	
9.	printf("%s\n",++(*ptr)[2]);	
10.	printf("%s\n",(*ptr)[2]++);	
11.	printf("%s\n",(*ptr)[2]);	
12.	}	

8.3.3 การสร้างฟังก์ชันของพอยน์เตอร์

ตัวอย่างการสร้างฟังก์ชันของพอยน์เตอร์

โปรแกรม	ผลลัพธ์
1. #include <stdio.h></stdio.h>	
2. void display();	
3. main()	
4. {	
5. void *(*ptr)();	
6. ptr = &display	
7. (*ptr)();	
8. }	
9. void display()	
10. {	
11. printf("C Programming");	
12. }	

คำถามท้ายบทที่ 8

- 1. จงอธิบายความแตกต่างของการประกาศตัวแปรระหว่างการกำหนดความยาวตัวอักษรและไม่ได้ กำหนดความยาวตัวอักษร พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
- 2. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างตัวแปรชนิดสายอักขระ (String) และอาร์เรย์ของอักขระ (Array of Character)
 - 3. จงอธิบายความหมายและยกตัวอย่างการทำงานของคำสั่ง strcpy
 - 4. จงอธิบายความหมายและยกตัวอย่างการทำงานของคำสั่ง strcat
 - 5. จงอธิบายความหมายและยกตัวอย่างการทำงานของคำสั่ง strcmp และ strcmpi
- 6. จงอธิบายความแตกต่างของการประกาศตัวแปรระหว่างการกำหนดความยาวตัวอักษรและไม่ได้ กำหนดความยาวตัวอักษร พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
- 7. จงเขียนโปรแกรมให้รับข้อมูล String จำนวน 2 ค่าจากแป้นคีย์บอร์ด และใช้ฟังก์ชันจาก string.h โดยกำหนดให้แสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างด้านล่าง

```
Enter a string 1: ABC
Enter a string 2: computer

New string = ABCcomputer

New string = computerABCcomputer

New string = ABCcomputer

New string = ABCcomputerABCcomputer

Length of string3: 22_
```

8. จงเขียนโปรแกรมค้นหาและแสดงจำนวนของอักขระที่เกิดจากการรับข้อมูล String จำนวน 2 ค่าจาก แป้นคีย์บอร์ด และใช้ฟังก์ชันจาก string.h เพื่อเชื่อมข้อมูลที่ได้รับเข้าพร้อม และทั้งรับค่าตัวอักษรที่ใช้ค้นหา โดยกำหนดให้แสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างด้านล่าง

```
Enter a string 1: Computer
Enter a string 2: Information
All string = ComputerInformation

*******
Find a character : m
Number of m = 2_
```

9. จงหาผลลัพธ์จากโปรแกรมดังต่อไปนี้

โปรแกรม	ผลลัพธ์(แสดงผลลัพธ์ตามบรรทัดบนหน้า จอคอมพิวเตอร์)
1. #include <stdio.h></stdio.h>	
2. #include <string.h></string.h>	1
3. main()	
4. {	2
5. char ch[10]={'h', 'e', 'l', 'l', 'o', '\0'};	3
6. char ch2[10]={'c', '\0'};	
7. strcat(ch,ch2);	
8. printf("%s",ch);	
9.	
10. char string1[4] = "ABC";	
11. char string2[4] = "abc";	
12. printf("%d",strcmp(string1, string2));	
13.	
14. printf("%d\n", strlen("computer programming c++"));	
15. }	

10. จงหาผลลัพธ์จากโปรแกรมดังต่อไปนี้

โปรแกรม	ผลลัพธ์(แสดงผลลัพธ์ตามบรรทัดบนหน้า จอคอมพิวเตอร์)
1. #include <stdio.h></stdio.h>	
2. #include <string.h></string.h>	1.
3. main()	
4. {	2
5. int i;	3
6. char data1[25] = "Kasetsart university";	4
7. char data2[25] = "Sriracha campus";	5
8. char *ptr;	
9. for(i=0;i <strlen(data2);i+=3)< td=""><td>6</td></strlen(data2);i+=3)<>	6
10. {	7
11. ptr = &data1[i];	8
12. printf("%d Address of String %c : %u\n",	i+1,*ptr, ptr);
13. }	
14. }	